

Dosarul nr. 3ra-1514/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător: R. Berdilo

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: I. Țurcan, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări
Sociale,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie
Plamadeala către Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea
ca fiind ilegale și anularea deciziilor, la repunerea în dreptul lezat și obligarea la
recalcularea pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală
a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data
ieșirii la pensie, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la achitarea pensiei
pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat Prim-adjunct al
Procurorului General în exercițiul funcției și obligarea Casei Naționale de
Asigurări Sociale la recalcularea pensiei pentru vechime în muncă, ținând cont de
majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare
și de funcția deținută la data ieșirii la pensie,

împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel a Casei Naționale de Asigurări Sociale și menținută
hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru de admitere
a acțiunii,

constată:

La 12 iulie 2017, Anatolie Plamadeala a depus cerere de chemare în judecată
către Casa Națională de Asigurări Sociale, concretizată pe parcurs, privind
recunoașterea ca fiind ilegală și anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări
Sociale nr. N-5124 din 11 iulie 2017, și a deciziei nr. P-1245/17 din 01 august
2017, repunerea în dreptul lezat și obligarea la recalcularea pensiei pentru vechime
în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în
exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie, obligarea
Casei Naționale de Asigurări Sociale la achitarea pensiei pentru vechime în muncă
reieșind din salariul mediu lunar achitat prim-adjunctului Procurorului General în
exercițiul funcției, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale la recalcularea
pensiei pentru vechime în muncă, începând cu 05 aprilie 2013 și începând cu 01
august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea cu privire la

Procuratură nr. 3 din 25.02.2016 (în vigoare la 01.08.2016), ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie, recalcularea de efectuat de fiecare dată la data de 1 (unu) a lunii în care a fost și/sau va fi efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în anul 2006, în conformitate cu prevederile Legii cu privire la Procuratură nr. 118-XV din 14 martie 2003, în vigoare la acel moment, i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă. Cuantumul pensiei i-a fost calculat în mărime de 80 % din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute, cu recalcularea acesteia la fiecare majorare a salariului mediu lunar al procurorului în funcție.

În corespundere cu prevederile art. 34 alin. (6) al Legii nr. 118-XV cu privire la Procuratură din 14 martie 2003, procurorii pensionari beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Potrivit art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294-XV1 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, procurorii pensionați, de asemenea, beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă odată cu majorarea generală a salariului procurorilor în exercițiu, astfel încă odată fiindu-i reconfirmat prin Lege dreptul la recalculare a pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute dobândit legal în 2006. Faptul dobândirii dreptului de recalculare a pensiei la majorarea salariului de funcție al procurorului în exercițiu și utilizării acestui drept până la sfârșitul anului 2011 nu este negat nici de pârât.

Conform Legii nr. 37 din 07.03.2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar”, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 01 ianuarie 2013.

Potrivit art. XXIX din Legea nr. 152 din 01 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 01.08.2016, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariul judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror. Astfel, conform art. 51 și art. 52 din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie, iar pentru exercitarea funcției de conducere de prim adjunct al Procurorului General, se atribuie un spor calculat în raport procentual față de salariul de funcție în mărime de 15%. Cu toate acestea, CNAS neîntemeiat nu efectuează recalcularea pensiei, astfel lipsindu-l de dreptul la recalcularea pensiei, dobândit licit în anul 2006. Neîntemeiat a fost aplicat în privința sa mecanismul de indexare a pensiei la 01 aprilie a fiecărui an. Nefiind de acord cu aceste acțiuni, s-a adresat cu o cerere către CNAS și către CTAS Râșcani în care a solicitat să îi fie recalculată pensia, însă a primit refuz. Prin urmare, consideră ilegale și neîntemeiate decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani nr. N-5124 din 11 iulie 2017 și decizia Casei

Naționale de Asigurări Sociale nr. P-1245/17 din 01 august 2017, deoarece îi lezează un drept dobândit deja și prevăzut de lege. Consideră că, Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să-i recalculeze pensia pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea salariului procurorului, începând cu 05 aprilie 2013, continuând cu 01 august 2016 și de fiecare dată de majorare a salariului procurorului în exercițiu din funcția deținută la data ieșirii la pensie a reclamantului.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 166, 167, 267, 268 CPC, art. 3 alin. (1) lit. a), b) și c), art. 5 lit. a), art. 16 alin. (1) și (3), art. 17 alin. (1) lit. a), art. 25 alin. (1) lit. b), art. 26 alin. (1) lit. a), art. 27 din Legea contenciosului administrativ, Legea nr. 902 din 29.01.1992 „Cu privire la Procuratură”, Legea nr. 118 din 14.03.2003 „Cu privire la Procuratură” (ajustată la Legea nr. 544 din 20.07.1995 „Cu privire la statutul judecătorului”), Legea nr. 294 din 25.12.2008 „Cu privire la procuratură”, Legii nr. 3 din 25.02.2016 „Cu privire la Procuratură”, Legii nr. 37 din 07.03.2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23.12.2003 „Cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”, Legii nr. 328 din 23.12.2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, articolul XXIX din Legea nr. 152 din 01.07.2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Hotărârile Curții Constituționale nr. 4 din 27.01.2000; nr. 9 din 30.03.2004; nr. 27 din 20.12.2011.

Prin hotărârea din 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

S-au anulat deciziile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. N-5124 din 11 iulie 2017 și nr. P -1245/17 din 01 august 2017.

S-a repus Plamadeala Anatolie în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechimea în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la momentul ieșirii la pensie și data ieșirii la pensie.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze pensia pentru vechime în muncă și să-i achite lui Plamadeala Anatolie, pensia pentru vechimea în muncă începând cu data de 05 aprilie 2013, și începând cu 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare la 01 august 2016), ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu pe perioada de pensionare și de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Totodată, instanța a statuat ca recalcularea să fie efectuată de fiecare dată din data de 1 a lunii în care va fi efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiul funcției deținută de Plamadeala Anatolie la data pensionării.

La 15 martie 2018 și ulterior la 20 martie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărârii 27 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a fost respins și menținută hotărârea primei instanțe.

La 06.09.2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată, deoarece instanța nu a analizat multilateral actele normative și

legislația în vigoare ce guvernează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță și instanța de apel ca fiind stabilite.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 27 februarie 2018, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 06.11.2018, Anatolie Plamadeala a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 iunie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 17 iulie 2018 (f. d. 149). Date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 20 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu